

דיון משמעת- בזום **בעניינו של XXX בית הספר לחינוך**

1. העבירות המיוחסות לנילון הן עבירות לפי סעיפים 13.11 לתקנון המשמעת שעניינו התנהגות שיש בה משום פגיעה בכבודם, או ברכושם של מורי המסלול האקדמי, עובדיו או הסטודנטים שלו, אם נעשתה עקב או בקשר למעמדם כמורים, כעובדים או כסטודנטים, או אם נעשתה בתחומי המסלול האקדמי ו/או לפי סעיף 13.13 לתקנון המשמעת שעניינו התנהגות שאינה הולמת את כבוד המסלול האקדמי או את מעמדו של סטודנט במסלול האקדמי ו/או לפי סעיף 13.14 שעניינו עבירה על פי **חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998** ו/או לפי התקנון למניעת הטרדה מינית של המסלול אקדמי.
 2. בשל חומרת העבירות שיוחסו לנילון, ביקשה התביעה ביום 22.11.21 כי תינתן החלטת ביניים שלפיה עד למתן החלטה אחרת בעניין הנדון תוגבל כניסתו לשטח המסלול האקדמי כאמור בסעיף 7.24 לתקנון המשמעת. בנוסף ביקשה התביעה לאסור על הנילון ליצור קשר עם העדות ששמותיהן מפורטים בקובלנה. באותו יום (22.11.21) נשלחה אל הנילון הודעה בדבר בקשת התביעה למתן החלטת ביניים בעניינו, וניתנה לו האפשרות להגיב לבקשה עד ליום 24.11.21. אף על פי כן לא התקבלה כל תגובה מטעמו.
 3. לאחר שקראתי את כתב הקובלנה ובהתחשב בין היתר בעובדה שהשיעורים זמינים בזום, מצאתי טעם בבקשת התביעה כאמור בסעיף 2 לעיל, והוריתי כי החל מיום 28.11.21 ועד הודעה אחרת תיאסר כניסת הנילון לשטח המסלול האקדמי ויאסר עליו ליצור קשר כלשהו עם העדות ששמותיהן מפורטים בקובלנה.
 4. ביום 2.12.21 התקיים דיון בעניינו של הנילון. הדיון התקיים בזום. הסטודנט היה מיוצג על ידי עו"ד הסנגור אוחנה. בדיון העידו חמש סטודנטיות. מהעדויות עולה שהנילון והמתלוננות היו קבוצה שהתחברה עם תחילת שנה א' כפי שמקובל בין חברים לכיתת לימוד. העבירות שמיוחסות לנילון ארעו בקמפוס, בתעבורת מסרונים בקבוצות הוואטאפ הכיתתית, בתעבורת מסרונים פרטית ובאירוע חברתי של תלמידי הקורס מחוץ לקמפוס. להלן פירוט האירועים נשוא הקובלנה. למען שמירה על פרטיות העדות הוסתרו שמותיהן בהחלטה.
 5. עדה מס' 1 העידה כי בשיעור הראשון של המרצה אתי איסלר בזמן שביקשה מהנילון ומחברותיה להחזיק כסא משרדי עליו עלתה לצורך כיוון מצלמה, חפן הנילון את ישבנה. "חברה שלי באותו רגע קראה "XXX [שם עדה מס' 1]" כדי שאני אתעשת. ואני הסתובבתי והזזתי את היד שלו."
- עוד העידה עדה מס' 1 שהנילון ניהל איתה בתקשורת אישית שיחות עם תכנים מיניים :
- "הסבר על מה אני צריכה לעשות עם בן הזוג שלי, איך אני צריכה לעשות עם הבן זוג שלי, מה יגרום לי לפורקן מיני מלא, התנחלות שאני אעשה עם בן הזוג שלי. אני עברתי משהו אישי בגיל 16 ונבהלתי ולא דיברתי איתו על זה יותר, לא הערתי לו על זה גם כי זה משהו שהלחיץ אותי מאוד. גם בוואטסאפ כשהוא שאל אותי שאלות כאלה, נמנעתי מלדבר על כל דבר שיציג את זה בצורה מינית. אמרתי שזה לא חבר שלי. גם עם חברות שלי אנחנו מדברות וזה בסדר, אבל זה לא לגיטימי כשהוא שואל שאלות והיה מתעניין יותר מדי."
-

" חסמתי אותו בשיחות שלי בתקופה שהוא היה מתקשר אליי. אחרי ארבע חמש שיחות כאלה, חסמתי אותו בשיחות."

6. בעדותה, עדה מס' 1 העידה גם כי הנילון נוהג להעיר הערות מיניות במפגשים חברתיים. "לדוגמא, אנחנו יושבים במפגש הראשון והוא "אני בוגד באישי ככה וככה וככה", הערות של "איזה שווה זאת". זאת ועוד, בקבוצת הוואטסאפ של הכיתה שלח הנילון תמונה עם הכותרת "מה אפשר ללמוד מכלבים" התמונה מופיעה בקובלנה והעדה העידה:

זה צילום מסך מתוך קבוצה שלנו של כל החבר'ה. זו תמונה שהוא שלח. רואים בה מה היינו אמורים ללמוד מכלבים ומה באמת למדנו. רואים פה מישהי על ארבע בתנוחה מינית. בקבוצה חברים כל הסטודנטיות מאותו סמסטר וגם XXX היה שם. בשיחות הוא היה שולח תמונות ואומר "כן, כן, יש תנוחה כזו".

7. עדה מס' 1 העידה גם לגבי אירועים שקרו אחרי שהגישה את התלונה. בעדותה סיפרה כי אחרי שהגישה את התלונה הנילון כתב בוואטסאפ הראשי של כל התואר- "מי התלונה עליי על הטרדה מינית?" ואז כשהוא הגיע לשיעור הראשון הוא אמר: "אני אשב מאחורה כדי שאף אחת לא תתלונן עליי על הטרדה מינית" וכשמישהי שאלה אותו מה קרה? הוא ענה לה: "תישאלי את חברות שלך. נבלות. זבלות".

8. עדה מס' 2 העידה גם ביחס לאירוע החברתי בו שמעה מהנילון הערות מיניות:

עדה מס' 2: "בפגישה הראשונה שנפגשנו כל החברים זה היה בסמסטר ראשון כל החברה מהזום. כולנו בנות בגילאים עד 25. XXX הגיע. זה היה נראה תמוה מההתחלה – בחור בן 40 עם בחורות בני 20. בפגישה עצמה הוא החליט לספר לנו על המאהבת שלו, שהוא בוגד באישתו. זה לא היה מתאים לשיח ולאיפה שאתה נמצא. כל ההתנהלות בבית שלי, המפגש היה אצלי, ההתנהלות היתה לא נעימה עד כדי כך שהחלפתי למכנס ארוך. לפני כן הייתי עם מכנס קצר. מה גרם לך להחליף למכנס ארוך?"

התובע:

עדה מס' 2: המבטים, הדיבור, ההתנהלות. עצם הסיפור שיש לו מאהבת והוא מרגיש נוח לספר את זה מול בחורות בנות 20. מבטים סורקים כאלה מלמעלה עד למטה- אצלי בבית. אני ממש זוכרת שסיפרתי את זה גם לבעלי באותו יום. מקרה נוסף היה ביום הסטודנט. היינו כמה בנות בנות 20 ו-XXX החליט להצטרף אלינו. לבשתי מן חליפה שמתחתיה היתה לי חזיה ואמרתי שנורא חם לי והוא אמר לי "באהלן אהלן", תוריד את החולצה. תישארי עם חזיה כאילו. בלי קשר הוויב הכללי בתור בחורה, בעיניי ובעיני חברותיי, הוא לא נעים, יש מבטים של סריקה, הערות מיניות פוגעניות."

עדה מס' 2 גם העידה "אני אישית ראיתי אותו [את הנילון] נוגע לגיניו בישבן. ראיתי וצעקתי בכיתה. צעקתי לה: "גיניו! תשימי לב מה קורה לידך". בנוסף התייחסה העדה לשתי תמונות שהופיעו בכתב הקובלנה וצולמו בשיעור בזום. בתמונה אחת נראה הנילון שוכב במיטה בחושך במופע שאינו הולם התנהגות בשיעור. בתמונה השניה נראה הנילון שוכב במיטה עם יד בתוך התחתונים. בשיעור המדובר (שיעור אנגלית) צולם הנילון על ידי אחת ממשתתפות הקורס בסרטון של 8 שניות שהוא מכניס ליד לתחתונים ומזיז אותה. לטענת העדה היא שמעה "קולות שלא במקום". לשאלת התובע: "מה כוונתך "קולות שלא במקום"? ענתה העדה "היו שומעים משם, אני לא אגיד גניחות, אבל כמו קולות אנחה שלא נשמעות טוב".

9. עדה מס' 2 העידה כי לאחר שהוגשה נגד הנילון הקובלנה הוא נכנס באגרסיביות לכיתה וצעק "שלא תגידו שאני מטריד אתכם. אני לא מפחדת מדברים כאלה, אבל עצם הכניסה המאוד

אלימה שלו, והמרצה אתי איסלר יכולה להעיד על זה והיא אמרה לי שהיא פחדה בסיטואציה ופחדה שיהיה שם איזשהו ארוע. נכנס אליהם ובצעקות במקום לעשות עם עצמו חשבון נפש."

עדה מס' 3 העידה גם על תחושה של חוסר נוחות ובטחון ליד הנילון.

"זה התחיל בשנה שעברה בשנה א. הינו קבוצה שהתחברנו. היו צחוקים ומפגשים והכל ואז בשיעורים, לפעמים אתה שם לב שמישהו מסתכל עליך ואני שמה לב שאם אני באה עם מכנס קצר מבטים של סריקה ממש או התמקדות באזורים של החזה או הישבן. השנה, שנה ב' בסמסטר א', היינו פעם ראשונה בקורס של "חברה וקהילה" והיינו צריכים להתחלק לקבוצות. מכיוון שאני שמאלית, אז לעיתים הכיסא שהכי מתאים לי קצת מרוחק משאר הבנות, ו-XXX התיישב לידנו וחולקנו. ואז אני מדברת, רושמת ואני

כאילו מרגישה בבטן משהו לא בסדר ואני רואה שהמבטים לתוך החולצה שלי, לתוך המחשוף ואני פשוט כמו כדור (מדגימה תנועת כיווץ של הגוף) כזה לתוך הקיר, וחברות שלי ראו ממש איך אני נראית ואז אחת החברות אמרה שהיא העירה לו ואמרה לו "תפסיק, זה לא בסדר. מה אתה עושה? זה לא לעניין. מדברים איתך, עושים תרגיל ואתה לא אמור להסתכל ככה". ואז הוא אמר: " אבל מה? היא לובשת גופייה?". ואני חושבת שבחודשים שחם שאני אבוא עם גופייה שזה לגיטימי. לאט לאט התחלתי לנתק, "שלום שלום" וגם זה בקושי. כשמישהו מרגיש לי לא בסדר אני לאט מנתקת מגע. לא התאים לי הצורה של המבטים והתחושה כאילו בוחנים אותך ואת כל הזמן צריכה להיות בכוננות."

עדה מס' 3 העידה גם על התנהלות בעייתית במהלך מפגשי לימוד בזום: "אני ועוד שתי חברות שלא נמצאות פה. והרבה פעמים היה שאנחנו היינו עובדות. והוא כזה נמצא במיטה בפוזציה קצת לא נעימה. זה היה עבודות שעשינו בזום כי לא כולנו נמצאות באותו מיקום גיאוגרפי."

התובע: אז מה בדיוק היה בזמן הזה שאתם בזום ומנסים לעשות עבודה ביחד?
עדה מס' 3: זה לשבת בצורה מאוד פרובוקטיבית, לפעמים גם בבוקסר. היינו 3 בנות והוא וזה פשוט לא נעים. ואנחנו מדברות בינינו בוואטסאפ אבל מי תגיד משהו? אנחנו מצד אחד רק רוצות לסיים את העבודה, ועובדה שמאז אנחנו לא עושות איתו עבודות. הוא ישב בבוקסר ובצורה כזו עם היד. זה הרגיש לי מאוד קריפי. גם אני לפעמים אני יושבת אבל אני לבושה ולא עושה תנועות פרובוקטיביות.

התובע: מה זאת אומרת "תנועות פרובוקטיביות"?
עדה מס' 3: לשים את הידיים באזורים אישיים, ולשבת עם רגליים פתוחות ככה."

11. עדה מס' 4 תיארה גם את התנהגות הנילון:

עדה מס' 4: לאורך כל השנה הראשונה הרגשתי מבטים של [הנילון] עלי ועל שאר הבנות בצורה לא נעימה. אם זה היה בפגישות שעשינו לבד או במהלך הזמן שבאנו למכללה. אם למשל לבשתי גופייה, אז הוא הסתכל על החזה שלי בצורה לא נעימה. ככה במשך כל השנה. לא היה לי נעים להיות לידו במצב הזה. היה בקבוצת וואטסאפ של הקורס באנגלית, זה היה בזום ואני רשמתי שלא נכנס לי לקישור אז הוא כתב: "תכווני יותר טוב". זו התבטאות לא נעימה, היו שם כל הקבוצה שרואים. זה הרגיש לי לא נעים.....

בנוסף, היה שיעור בזום, המרצה דיברה ובמהלך השיעור, לא נעים לי לדבר על זה, ויש סרטון שאחת מהבנות צילמה ואני ראיתי את זה בלייב, [ש[הנילון] עושה ביד באמצע השיעור.

התובע: לגבי הסרטון, למה הגעת למסקנה כי הנילון נראה בו מעג את עצמו?
עדה מס' 4: קודם כל גם שמעו אותו קצת נאנח. אנחה וראים בבירור בסרטון שמולו טלפון ואותו מכניס את היד.

התובע: זה שהוא הכניס יד למכנסים זה לא אומר שהוא עיג את עצמו.
עדה מס' 4: שמעו אנחה. במהלך דבריה של המרצה שמעו גם אנחה.

הסנגור: אמרת לנו פה ש[הנילון] נראה "עושה ביד באמצע השיעור" - כלומר מעג את עצמו, ואת זה את הנחת מכיוון שראית את היד שלו מתחת לחגורה.

עדה מס' 4: נכון, מתחת למכנס וגם שמעתי אנחה.

12. עדה מס' 5 העידה על ההתנהגות הנילון במפגש חברתי של תלמידי הכיתה בתחילת שנה א' :

עדה מס' 5 : הארוע שהיה לי איתו זה שהיה מפגש הכרות שעשינו כמה חבר'ה. הם דיברו על כל מיני דברים והוא רצה להראות לי איזושהי תמונה. לא זכור לי על מה דובר לפני ומה היתה התמונה שהוא לכאורה רצה להראות לי. הוא העביר לי את הטלפון וראיתי תמונה של איבר מין. לא כל כך ידעתי מה אני רואה. נלחצתי כזה. העברתי תמונה והחזרתי את הטלפון ליד שלו. "

התובע : אז רק כדי שנבין את הסיטואציה, הוא נתן לך את הטלפון שלו כדי שתראי תמונה מסויימת, ואז מה שראית בטלפון זו תמונה של איבר מין.

עדה מס' 5 : כן. תמונה הכי אותנטית. רואים רגליים ואיבר מין גברי. העברתי את התמונה והחזרתי לו את הטלפון וניתקתי שיח. לא היתה לי יותר מדי אינטראקציה איתו. אני מבינה את התחושות שבנות חוות איתו כי גם אני הרגשתי את זה לידו. ראיתי משהו אינטימי ונוצרה לי תחושה לא נעימה לידו.

לשאלות ב"כ הנילון האם מדובר בתמונה שהנילון הראה לה או בתמונה שנחשפה בפניה כתוצאה ממדפדוף בטלפון של הנילון השיבה העדה :

הסנגור : אמרת שהוא נתן לך תמונה בטלפון. באיזה הקשר זה היה? על מה דיברתם שהוא פתאום נתן לך לראות את תמונה בטלפון?

עדה מס' 5 : אני לא יודעת. לא זוכרת. התמונה גרמה לי לשכוח את כל הסיטואציה מעבר לזכרון הזה. אני פשוט זוכרת שהוא אמר לי " קחי תראי", זו היתה שיחה על איזה משהו שהוא עשה או משהו כזה ואני ראיתי את התמונה.

הסנגור : האם דיפדת בכמה תמונות בטלפון ואז הגעת לתמונה הזאת?

עדה מס' 5 : אחרי זה דיפדפתי בתמונות. הוא אמר לי תסתכלי בתמונות.

הסנגור : הוא אמר לך "תסתכלי בתמונות, את דפדת בתמונות ובין היתר ראית תמונה של איבר מין.

עדה מס' 5 : כן, אבל זו היתה התמונה הראשונה שראיתי. ואז העברתי והחזרתי את הטלפון.

הסנגור : את זוכרת שזו היתה התמונה הראשונה, אבל את לא זוכרת שהוא אמר לך : קחי תראי תמונה של איבר מין או שהשיחה לפני זה נסבה על משהו מיני?

עדה מס' 5 : לא נאמר לי בשום צורה שאני הולכת לקבל תמונה כזו.

13. ב"כ הנילון הציג בדיון בדיקת פוליגרף שביצע הנילון ב-29.11.21 ובה נשאל "האם תפסת [לעדה מס' 1] בישבן?" והאם "חפנת את ישבנה של [עדה מס' 1]". הנילון ענה בשלילה לשתי שאלות אלו ולפי בדיקת הפוליגרף יצא דובר אמת.

14. לגבי המקרה של תמונת איבר מין בטלפון – בעוד שב"כ הנילון טען כי היה "דיבור על עניינים אינטימיים שבעטיים נתן הנילון לעדה מס' 5 להסתכל בתמונות שקשורות לאיזשהו עניין אינטימי". הנילון עצמו הכחיש מכל את הדברים :

הסנגור : יש טענה שהראת במכשיר הסלולרי שלך, נתת אותו לאחת המתלוננות והיא ראתה תמונה של איבר מין. מה אתה אומר?

הנילון : לא היה דבר כזה. אין לי תמונות כאלה בכלל בטלפון שלי. אולי היא ראתה תמונה של ילדים שלי, אבל תמונה שלי אינטימית- בהסנגור לא.

הסנגור : היא לא אמרה שלך, היא אמרה תמונה של איבר מין גברי בלי שרואים את הפנים ובלי שאפשר לזהות.

הנילון : אין לי. לא קיים דבר כזה.

הסנגור : מה הביא אותך ללכת ולעשות בדיקת פוליגרף בענין הטענה שנגעת לג'נייה בישבן?

הנילון : שלום בית עם אישתי. הייתי צריך לנקות את השם שלי בפניה קודם כל.
 התובע : לגבי התמונה של האיבר מין ששני העידה שראתה בטלפון שלך, התחלת לומר שאולי זה של הילדים שלך. למה אתה מתכוון?
 הנילון : אולי היא ראתה תמונות של הילדים. של הילדים שלי וזה נראה לה משהו אחר. לא הראיתי תמונות אינטימיות שלי לאף אדם. אין לי תמונות כאלה.
 התובע : אתה טוען שהיא התבלבלה בין תמונה של איבר מין זכרי לתמונה של הילד שלך?
 הנילון : תקשיב! אין לי שום תמונות אינטימיות שלי בשום ניד שלי. אני לא מצלם את עצמי בשום סיטואציה כזו.

15. לגבי האירוע של שליחת תמונה בוטאפ הכיתתי עם הכותרת "מה אנחנו אמורים ללמוד מכלבים?" ורואים בה בחורה על ארבע ורואים את ישבנה – טען הנילון כי "זה צעד אווילי שלי. נעשה בהומור. טוב היה אם הדברים לא היו נעשים בצורה הזאתי וזה הכל".
16. לגבי הטענה שבמספר הזדמנויות חברתיות דיבר הנילון דיבורים בעלי אופי מיני, בוטה בניגוד לרצון של הנוכחים האחרים בשיחה להיות נוכחים בשיחה בעלת אופי כזה ענה הנילון : " בהווי החברתי היה שיח כזה. לא היה משהו חריג מעבר לזה."
17. לגבי הסרטון מאחד השיעורים בו נצפה הנילון מכניס את היד מתחת למכנסים באופן כמי שמענג עצמו תוך כדי שיעור, התייחס הנילון באופן הבא :

הנילון : לא היה. גירד לי ברגל. אגב, הראו לי סרטון אחד ושלחו לעורך הדין סרטון אחר.
 הסנגור : מה הראו לך?
 הנילון : סרטון שאני שוכב במיטה עם היד לצידי הגוף. מכניס את היד לצד הגוף ואז כנראה (ההקלטה קטועה ולא שומעים מה אומר) גירוד ברגל.
 התובע : בסרטון שראינו עכשיו זה לא נראה גירוד ברגל או שזה לא הסרטון הזה.
 הנילון : לי הראו בבירור שעשו לי, נאווה קורמן, סרטון אחר מהסרטון שנשלח.
 התובע : והסרטון הזה שראינו היום?
 הנילון : מגרד בין הירך למפשעה.
 הסנגור : ישנה טענה שהסרטון הזה נמשך מספר רב של דקות. מה אתה אומר על זה?
 הנילון : בקושי חצי דקה. אפילו לא. זה גירוד.
 הסנגור : אבל החזקת את היד מתחת למכנסים הרבה זמן
 הנילון : לא מעל הזמן הסביר של גירוד.

18. לגבי עדות עדה מס' 3 על כך שהנילון נעץ בה מבט ממושך בחזה וכאשר סטודנטית אחרת העירה לו על התנהגותו ענה "אבל היא לובשת גופיה" הכחיש הנילון את האירוע ואמר :

הנילון : קודם כל לא זכור לי ארוע כזה. שנית, היא טוענת שהיתה שם מישהי שאמרה לי. למה לא עשו משהו באותו רגע? אם יש מרצה בכיתה וקרה משהו ולא נעים לה... היא טוענת שמישהי אמרה לי. היא ציינה בפירוש שם. אז אני לא יודע. לא היה דבר כזה.
 התובע : הארוע שתואר ביום הסטונדט, שאתה אמרת לדברי הסטודנטית, תוריד את החולצה ותישארי עם חזיה.
 הנילון : לא היה ולא נברא.

19. לגבי השיחות האישיות בעלות אופי מיני שעדה מס' 1 העידה שהנילון קיים איתה בניגוד לרצונה, העיד הנילון כך :

התובע : אתה יכול להתייחס לגבי הדברים שג'נייה העידה לגבי ההמלצות שלך על הדרך שבה עליה לפעול על מנת להגיע לפורקן. היא דיברה על תנוחת המריצה.
 הנילון : היתה שיחה כזו בינינו. והיא נורא התלהבה מהעניין, חייב לציין.
 התובע : אתה יכול לתאר את השיחה?
 הנילון : אני יכול להגיד שהיא אמרה שזה חכם, שהיא חשבה על זה קודם ווואי איזה מגניב.
 התובע : ומה אתה אמרת? אתה יכול לתאר את כל השיחה מראשיתה? איך היא התחילה? איך עלה הנושא?
 הנילון : הנושא עלה תוך כדי שיחה. אני לא זוכר איך. זה עלה בשיחה בטלפון ואחרי כמה ימים זה המשיך בוואטאפ.

20. מן האמור אני למדה שהנילון מכחיש חלק גדול מהאירועים שיוחסו לו על ידי המתלוננות. הנילון מכחיש: הצגת תמונת איבר מין בטלפון, שיחות על התנהלות מינית שלו עם מאהבת, הערות על לבוש ומבטים חודרניים. לגבי אירועים אחרים נשוא הקובלנה, הנילון לא הכחיש בפני את התרחשותם אך טען שלא היו בעלי אופי מיני פוגעני - שיחות "בהסכמה" על תנחות ביחסי מין, משלוח תמונה מבזה בוטאפ הכיתתי כחוש הומור והכנסת היד למפשעה בשיעור זום כשהוא שוכב במיטה "לצורך גירוד ברגל". לגבי האירוע המיוחס לנילון של תפיסת הישבן של עדה מס' 1 בעת שעמדה על כסא משרדי - הכחיש הנילון את קיומו של אירוע זה וסיפק דו"ח בדיקת פוליקרפ בו מצויין שהוא דובר אמת.
21. התרשמתי כי ביחס לחלק מאירועים קיימת סתירה בין עמדת הנילון בדיון לבין גרסה קודמת שהציג לגבי האירועים. כך, לגבי התלונה על הצגת תמונות איבר מין בטלפון, הכחיש הנילון מכל וכל את האירוע בעוד שעורך דינו טען כי היה "דיבור על עניינים אינטימיים שבעטיים נתן הנילון לעדה מס' 5 להסתכל בתמונות שקשורות לאיזשהו עניין אינטימי". בנוסף, בחומר שצורף לתלונה ציינה הממונה למניעת הטרדה מינית כי הנילון הכחיש בפניה ששלח בוטאפ את התמונה עם האופי המיני המבזה של "מה למדנו מהכלבים". גרסה זו עומדת בסתירה לעדות שנתן הנילון בפני.
22. לאחר ששמעתי את העדויות ואת טענות הסיכום של ב"כ הנילון וב"כ התביעה ועיינתי שוב בתכתובות ובסרטון שנכללו בכתב הקובלנה, השתכנעתי שהנילון התנהל באופן בוטה כלפי המתלוננות שהן סטודנטיות במסלול האקדמי במכללה למנהל.
23. כאמור, הנילון המציא בדיקת פוליקרפ לגבי אירוע אחד מכתב הקובלנה. אפתח ואומר שבדיקת הפוליקרפ צורפה לראיות הנילון מבלי שניתנה לך הסכמה מראש של התובע המשמעותי ולפיכך גם לא היתה הסכמה שתוצאות הבדיקה תהיינה מכריעות. ככלל, בדיקת פוליקרפ אינה מהווה ראיה קבילה אלא בכפוף להסכמת הצדדים (ראו, למשל, אסף זגורי ואברהם זגורי דין הפוליקרפ כבדיקה וכראיה 262, 275 (התשע"ב-2011)). ההלכה העקרונית בעניין זה נקבעה בע"א 61/84 ביאזי נ' לוי, פ"ד מב(1) 446 (1988) וחזרה ונשנתה בשורה ארוכה של פסקי דין מהם עולה כי תוצאות הפוליקרפ לא יהיו קבילות כראיה - גם לא במשפט אזרחי - אלא בהסכמת הצדדים אולם גם משתינתן הסכמה שכזו לא יהיה בה להפוך ממצאי הפוליקרפ לראיה מכרעת, אלא אם הצדדים הסכימו במפורש כי תוצאות הבדיקה הן שיכריעו בשאלה שבמחלוקת (ראו למשל, ע"א 8987/05 מלכי נ' סבון של פעם (2000) בע"מ; רע"א 10235/04 זועבי נ' סובחי נאף; ע"א 678/86 חניפס נ' "סהר" חברה לביטוח בע"מ, פ"ד מג(4) 177).
24. משלא הושגה הסכמה בין התובע לנילון לגבי הצגת ממצאי בדיקת פוליקרפ, אין לבדיקה זו תוקף כראיה החלטית. אציין כי יתכן שאם עדה מס' 1 הטוענת שהנילון נגע בה בניגוד לרצונה היתה מבצעת בדיקת פוליקרפ היתה גם היא יוצאת דוברת אמת, שכן עדותה בדיון היתה אמינה עלי. עם זאת, בשל הספק שנוצר, אמקד את החלטתי בשלל האירועים האחרים שלגביהם השתכנעתי כי הוכחו ברמה הנדרשת.
25. אפתח ואעיר כי מדובר בצבר אירועים שיחד מבססים חשד כבד להתגבשות יסודות עבירה על סעיף 13.14 לתקנון המשמעת שעניינו עבירה על פי חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, ו/או לפי התקנון למניעת הטרדה מינית של המסלול אקדמי [ראו בעניין לאחרונה רע"פ 20/6477 ניסו שחם נגד מדינת ישראל].

26. אין לגיטימציה ל"הסבר" של הנילון כי נהג "בהומור" ו"בצעד אווילי" כאשר שלח בוטאפ הכיתתי תמונה בעל אופי מיני בוטה של אישה בישבן חשוף בתנוחת ארבע מלווה בכותרת "מה היינו אמורים ללמוד מהכלבים". הווטאפ הכיתתי חייב להיות מרחב בטוח לסטודנטים וסטודנטיות ופרסום צילום פוגעני ומיני מסוג זה אין מקומו בסביבת התקשורת של הלימודים. התנהגות הנילון שנשאה אופי מיני שאינו מאפשר להקנות לסטודנטיות את סביבת הלימודים המוגנת לה הן זכאיות התקיימה בעוד אירועים. אמינה עלי העדה שסיפרה כי הנילון הראה לה "בהפתעה" תמונת איבר מין במפגש חברתי כיתתי. אירוע זה מתאים לדפוס התנהגותו של הנילון עליו התלוננו הסטודנטיות שעיקרו חוסר הבחנה והבנה לגבי הצבת גבולות של "מותר" ו"אסור" בקיום אוירה מכובדת בקמפוס. אמינה עלי גם עדות הסטודנטיות שהעידו כי הנילון נועץ מבטים בחלקי גופן עד שהן מרגישות לא נוח ואף העיר להן באופן מיני על הלבוש באירועים מסויימים. אמינה עלי גם עדות הסטודנטיות לגבי אמירות מיניות שנאמרו מחוץ לשיעור בתקשורת בין-אישית. התנהגויות חמורות אלו אינן הולמות את סביבת הלימודים במסלול.
27. מסכת האירועים החמורים שיצרו סביבה לא בטוחה עבור הסטודנטיות כוללת גם את התנהגות הנילון בשיעור זום בו רואים אותו שוכב במיטה ומכניס יד למכנסיים. הסטודנטיות גם העידו כי שמעו "קולות שלא במקום" אם כי לא היה ברור אם הקולות הושמעו בהקלטת השיעור שהציגה התביעה או באירוע אחר שלא צולם. ההסבר של הנילון כי גרד במפשעה אינו משכנע. אולם מכיוון שאורך הסרטון הוא 8 שניות, התקשתי בהסתמך על סרטון זה להגיע למסקנה כי מדובר במעשה מגונה בפומבי. עם זאת, אין אצלי ספק כי מדובר בהתנהגות לא ראויה שיש בה משום פגיעה בכבודם של הסטודנטים במסלול.
28. מחובת המסלול האקדמי להבטיח לעדות ולחברותיהן לספסל הלימודים ולכל הבאים בשעריו, סביבת לימודים מוגנת מהטרדות מיניות וממעשים כפי שתוארו. המעשים של הסטודנט הם חמורים ביותר, הוא יצר סביבה עוינת במקום הלימודים באופן שהסטודנטיות לא הרגישו בנוח. כל הסטודנטיות העידו על תחושה של חוסר נוחות ובטחון לצד הנילון. לפיכך, נעשה פגיעה אישית בכל אחת ואחת מהסטודנטיות וזאת בנוסף ליצירת סביבת לימודים שרוויה בהתייחסויות מיניות.
29. התנהגותו האגרסיבית של הנילון אחרי הגשת הקובלנה נגדו כאשר נכנס לכיתה וצעק "נבלות" ו-"זבלות" בנוכחות המרצה (אתי אייסלר) מהווה אירוע עצמאי נוסף של התנהגות לא הולמת ויצירת סביבה בה הסטודנטיות לא מרגישות בטוחות.
30. לא מיותר לציין כי מדובר בסטודנט בבית הספר לחינוך שאמור להיות עם עמוד שדרה חזק של הבנה פנימית לגבי חשיבות סביבה בטוחה לאינטרקציה אנושית בקמפוס, במרשתת ובקבוצות ווטסאפ. עדות הנילון בדיון בה הכחיש את המשמעות החמורה של האירועים המיוחסים לו מלמדת שהוא דבק בדרכו ולא מכיר בכך שהתנהגותו אינה הולמת ויוצרת סביבה מאיימת ולא בטוחה לסטודנטיות.
31. העדויות שהובאו בפני מבססות מעל לכל ספק עבירות משמעותיות חמורות לפי סעיפים 13.11 – 13.13 לתקנון המשמעות. על בסיס העדויות ששמעתי ובהסתמך עליהן בלבד התקשתי להגיע למסקנה חד משמעית שנעברו עבירות של הטרדה מינית, כמשמעותן בחוק. נותרתי עם ספק קל ומטעם זה אני מזכה את הנילון מעבירה על סעיף 13.14 לתקנון המשמעות.

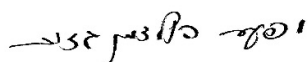
גזר הדין:

מתחם הענישה ביחס לעבירות אלה נע מנויפה ופסילת קורס/ים בנסיבות מקלות ועד להרחקה בפועל לצמיתות מהלימודים בנסיבות מחמירות. בקביעת העונש התחשבתי בין היתר, בכך שהנילון לא התנצל במהלך הדיון ולא קיבל אחריות על מעשיו. מנגד, החל מיום 28.11.21 נאסרה על הנילון הכניסה לקמפוס מכוח החלטת הביניים. בהתחשב בשיקולים אלו, החלטתי להשית על הסטודנט את העונשים הבאים:

א. הרחקה לשנה וחצי בפועל מהלימודים עד לסוף שנת הלימודים תשפ"ג. הכלל הוא שיש להחיל את העונש באופן מידי, היינו להרחיק את הסטודנט מהלימודים החל במועד פרסום ההחלטה, אלא אם כן התבקשה דחייה לביצוע העונש. עם זאת, לאור העובדה שהסטודנט נמצא בסופו של סמסטר א' ובהנחה שהסטודנט מתחייב שלא ליצור כל קשר שהוא עם המתלוננות בין במישרין ובין בעקיפין, החלטתי לפנים משורת הדין לאפשר לו לסיים את סמסטר א' ואת תקופת הבחינות כך שההרחקה מהלימודים תחל החל מסמסטר ב' תשפ"ב ועד סוף סמסטר ג' תשפ"ג.

ב. הרחקה לצמיתות על תנאי אם יעבור הסטודנט עבירה לפי סעיפים 13.11 ו/או 13.13 ו/או 13.4 לתקנון המשמעת.

זכות ערעור תוך 15 ימים.

פרופ' יפעת הולצמן גזית,
הממונה על המשמעת